

तत्कृतमिति” । इत् उपतापः भयादिकृतोऽप्युपताप-
स्तदन्वितैरित्यन्वयः । अपवर्जितं दत्तं बालादिभिरप-
वर्जितमित्यन्वयः । एतदुक्तं भवति भयोपतप्तेन बन्दि-
याद्वादिभ्यो दत्तं क्रोधोपतप्तेन क्रोधविषयीभूतानां
पुत्रभ्रातादीनां भयं कर्तुमिदरेभ्यो दत्तम् । पुत्रादि-
वियोगजनितशोकवेगादुपतप्तेन किं स्थितेन धनेनेति
तात्कालिक्या बुद्ध्या दत्तम् । उत्कोचेन राजकीया-
दिभ्यो दत्तम् । उपहासेन दत्तम् । व्यत्यासेन एकः
स्वद्रव्यमन्त्रश्च ददाति अन्योऽपि स्वीयन्त्रश्च ददातीति
दानव्यत्यासेन दत्तम् । हलयोगतः शतदानमभिसम्वाय
सहस्रमिति परिभाष्य दत्तम् । बाणेनाग्राग्न्यवहारेण
दत्तं मूढेन लोकवेदानभिज्ञेन दत्तम् । अस्त्रतन्त्रेण
दासादिना दत्तम् । आर्त्तेन रोगोपहतेन दत्तम् ।
मत्तेन धूम्रादिभक्षणादिना मत्तेन दत्तम् । उन्मात्तेन
वातपित्ताद्युद्वेगादिना चलितधिया दत्तम् । अयं मदीयं
कर्म करिष्यामीति प्रतिज्ञाभेच्छया प्रतिज्ञाभसकुर्वाणाय
दत्तम् । अपात्रायायोग्याय योग्योऽहम् इत्युक्तिभावेण
दत्तम् । यज्ञादिं करिष्यामीत्युक्त्वा धनं गृहीत्वा दाता-
दिकर्त्तृणि विनिवृत्तानाय दत्तं इत्येवं षोडशप्रकार-
मपि दत्तं पुनः प्रत्याहरणीयत्वाददत्तमुच्यते इत्यर्थः ।
पुनःप्रत्याहरणीयत्वमेवविधानमाह कात्यायनः “काम-
क्रोधास्रतन्त्रार्त्तक्लीबोन्मत्तप्रमोहितैः । व्यत्यासपरि-
हाराय यद्वत्तन्त्रमुनर्हरेत् । या तु कार्यप्रसिद्धार्थ-
स्तुकोचा स्थातृति क्रिया । तस्मिन्निप्रसिद्धेऽर्थे न देया
स्थातृधनम् । अथ प्रागेव दत्ता स्थातृतिदाप्यस्ततो-
बलात् । दण्डं चैकादशगुणमाहुर्गागैर्यमानवाः”
उत्कोचस्वरूपमाह स एव । “स्तेयसाहसिकोद-
वृत्तपारदारिकशंसनात् । दर्शनाद्वृत्तनष्टस्य तथाऽ-
सत्यप्रवर्त्तनात् । प्राप्नोतेतैस्तु यत्किञ्चिदुत्कोचाख्यं
तदुच्यते । न दाता तत्र दण्डः स्थान्मध्यस्थश्चैव दोष-
भागिति” एतदुक्तं भवति यदि मद्भयं न प्रयच्छसि तदा
त्वत्कृतं स्तेयादि कथयामीति भीतिमुत्पाद्या स्तेयादि-
कर्त्तुः सकाशाज्जनमादत्ते । तथा त्वं यदि धनं मद्भयं
प्रयच्छसि तदा पलायमानं त्वं दर्शयामीति भीतिमुत्पाद्या
पलायिनः सकाशाद्यत्किञ्चिदादत्ते तथा तव सत्यमपि
स्वामिनिकटेऽसत्यं वदिष्यामीत्युक्त्वा यत्किञ्चिदादत्ते तद-
उत्कोचाख्यं तद्वाज्ञा दातुं दाप्यम् उत्कोचापादकग्राहकौ
च दण्डनीयाविति पुनः प्रत्याहरणीयमिति दृष्टव्यमिति-

रथाह प्रतिज्ञाभेच्छया दत्तमपात्रे पात्रशङ्कया । कार्ये
बाधर्म्मसंयुक्ते स्वामी तत्पुनराप्नुयादिति” । आर्त्तदत्त-
स्यादत्तत्वं धर्म्मकार्यव्यतिरिक्तविषयम् । तथा च कात्या-
यनः “स्वस्थेनार्त्तेन वा दत्तं आवितं धर्म्मकारणात् ।
अदत्त्वा तु मृते दाप्यस्तत्सुतो नात्र संशयः” इति ।
मनुरपि सोपाधिकदानादेर्निवर्त्तनमाह “योगावसनविक्रीतं
योगदानप्रतिग्रहम् । यस्य वाप्युपधिष्यत्येत्तत्सर्वं विनि-
वर्त्तयेदिति” । योग उपाधिः येनागामिनोपाधिविशेष-
धेयाधिविक्रयादानप्रतिग्रहाः कृतास्तदुपाधिविगमे ते
सर्वेऽपि निवर्त्तेरन्नित्यर्थः ।

दत्तामित्त्र पु० सौवीरे नृपभेदे । “दत्तामित्त्र इति स्थातं
संपाप्ते कृतनिश्चयम् ! सुमितं नाम सौवीरमज्जुनोदम
यक्षरैः” भा० आ० १३६ अ० । [दत्तिभिः] रघुः

दत्ति स्त्री दा-क्तिन् ददादेशः । दाने “अनुगृह्णीय निवाप-
दत्तिक त्रि० अत्यो दत्तः ठक् । अल्पदत्ते । दत्तान्तशब्दात्
मनुष्यनाम्नः घन् इलच् ठ क वा । देवदत्त+यज्ञदत्त+
स्वार्थाद्यर्थे घादौ पूर्वपदलोपे दत्तिय, दत्तिल दत्तिक
दत्तक देवदत्त यज्ञदत्त सोमदत्तादौ ।

दत्तिय पु० स्त्री० दत्ताया अपत्यम् ठक् । १ दत्ताया दत्तककन्याया
अपत्ये २ इन्द्रे पु० हेमच० दन्तेवेति वा तत्र पाठः ।

दत्तोलि पु० पुलस्त्यसुनौ विष्णु पु० ।

दत्त न० दा-वा० कलन् । १ धने “इन्द्र ! यत्ते माहिनं
दत्तम्” ऋ० १।३।६ । “दत्तं धनम्” भा० । “दत्ते
विश्वा अधिष्ठा इन्द्र ! कृष्टीः” ऋ० ४।१७।६ । “दत्ते
धने” भा० । २ हिरण्ये निरु० “यो दत्तवाँ उषसो न
प्रतीकम्” ऋ० ६।५।८ ।

दत्तिम त्रि० दानेन निर्दत्तः दा-क्लि-क्तेर्मप् च । १ दान-
निर्दत्ते । “निष्ठां गते दत्तिमसभ्यतोषे” भट्टिः ।
“माता पिता वा दद्यातां यमद्भिः पुत्रमापदि । सदृशं
प्रीतिसंयुक्तं स ज्ञेयो दत्तिमः सुतः” इत्युक्ते २ दत्तक-
पुत्रे पु० ।

दद दाने धृतौ च भा० आ० सक० सेट् । ददते अददिष्ट
दददे । “विटविटपमसुं ददस्व तस्मै” माघः । [तत्कार्थे ।

दद त्रि० दा-वा० श । दातरि । पक्षे आदानत्वात् षः दाप्य
ददन न० दद-भावे ल्युट् । दाने शब्दर० ।

ददि त्रि० दा-कि द्वित्वम् । दानकर्त्तरि । [विदारणशीले ।

ददत् त्रि० दीर्यति दृ-किप् ह्रस्वः द्वित्वं तुक्म् । दीर्यति ।

ददृशान त्रि० दृश-भानच् । दृष्टे “अस्य शुभासौ ददृशानपवे-